

Hjärup 8:16 Lommavägen 13.

Längst t.v. ser vi växthus som tillhör Karl Perssons Handelsträdgård. Till böger om växthusen finns en trüdsamling och där inne finns huset Lommavägen 13. I det vita huset i mitten bodde Alfred och Betty Nilsson när de lämnade Hjärups Boställe. Växthusen till böger om det huset tillhör Hörman och bakom dem finns Kullenbergs lanthandel och där bakom syns Fatters Kro. Bilden är tagen på 1930-talet

När Klockaregården styckades av år 1872 blev det Ola Jönsson som tilldelades marken på 8:16 Boningshuset låg och ligger fortfarande parallellt med Lommavägen och var från början avsett för två familjer.

Det var ett så kallat koställe med ca 10 000 m² mark. I vinkel med bostadshuset fanns en stallbyggnad där de som bodde höll djur som till exempel fjäderfä, gris, ko.

År 1895 flyttade Nils och Anna Lindholm in med barnen Anna, Maja, Frida, Anna Sofia, Johannes och Magnus in i ena halvan.

Nils var en pensionerad lärare och inte kunnig i jordbruk. Det blev Enoch Kullenberg som brukade marken.

På så sätt kom Enoch i kontakt med familjen och med dottern Anna. Det ledde till att Enoch och Anna gifte sig år 1897 och de bodde på Hjärup 8:14 dvs i lanthandeln som Enoch också drev från år 1897.

Nils Lindholm dog år 1898, Hustrun Anna, Maja och Frida flyttade till Malmö och Enoch och Anna flyttade in i huset.

Vid en våldsamt storm under vintern 1902 blåste taket av huset. Allt som fanns på vinden låg sedan utspritt på åker.

År 1909 flyttade Enoch och Anna med sina nio

barn till Fleninge.

Manfred (1914–1980) och Maggie (1912–1998) Nilsson flyttade med barnen Britt (1936–2019), Jan-Erik (1938), Åke (1939–2010), Ove (1940–1944), Alf (1943) och Leif (1945) från Vismarlöv till Lilla Uppåkra år 1945.

Fr v Åke, Alf, Britt, Leif, Jan-Erik.

Manfred fick arbete som rättare på Hjärups gård och familjen flyttade år 1950 in i gårdens tjänstebostad på Ättevägen 5.

En människa kan inte tala med djur men när man såg

Manfred arbetade med djur, hade han så god hand med dem att det verkade som han var en som kunde tala med dem. Denna förmåga bidrog säkert till att han frågade åkerägaren Erik Hansson, som hade en bil för transport av djur, om han inte kunde få köra den bilen. Han fick jobbet år 1953 och då måste familjen söka sig en annan bostad.

Huset på Lomnavägen 13 ägdes av Jöns Jönssons dödsbo. I början av 1950-talet köpte Manfred och Maggie huset. Ett krav var att Jöns sambo Ingrid Larsson, som bodde i husets östra del med ett rum och kök, skulle få bo kvar så länge som hon önskade. År 1953 flyttade familjen Nilsson in i den västra delen som bestod av två rum och kök.

Ingrid Larsson dog år 1954. Då påbörjades en totalrenovering av huset så att det blev bostad för en familj och alla bekvämligheter som till exempel WC och varmt och kallt vatten installerades.

Bilden av fastigheten är en oljemålning från år 1956 av Oscar Lindgren. Han växte upp på Klockaregården och bodde sedan på Lomnavägen 8 varifrån han såg Lomnavägen 13 tvärs över gatan.

Manfred hade nu börjat köra djurtransporter och ofta var det hästar som skulle till tävlingar av olika slag i eller utanför Sverige. Till en början körde han en bil som rymde fyra djur. Det var kortare och längre körningar. Det hände att han fick göra två turer samma dag som till exempel till Göteborg. Det var dryga 300 kilometer genom alla orter och i en fart om ca 70 km/tim. Med tiden fick han en större bil som rymde nio djur. Hästar hämtades på olika gårdar och skulle lämnas tillbaka till samma gård. För Manfred var detta inget problem. Men ibland hände det att någon av sönerna skulle hjälpa till med att lämna tillbaka hästarna. Då fick de märka hästarna med vilken gård de skulle till för att undvika att de kom till fel gård.

En av de längre turerna var när Manfred körde hästar till olympiaden i Rom år 1960.

Ryttarspelen pågick 5 – 11 september. Manfred var på plats före, under och efter tävlingar och han blev belönad med en olympisk medalj för sina insatser.

Manfred körde också andra djur. Lite ståhej var det ibland när han skulle hämta ett djur som var omtalat på gården för att var stingsligt. Då samlades folk för att se hur han kunde klara uppgiften. Manfred hade, som tidigare nämnts, god hand med djur och det var endast en gång som det gick galet. Det var när en tjur tryckte upp honom mot en vägg. När tjuren backade för att gå till förnyad attack lyckades Manfred fly in i tjurens bås och stänga grinden.

Det var många i byn som hette Nilsson och ibland blev det missförstånd så att post kom till fel Nilsson. Barnen övervägde därför att byta efternamn. Första förslaget var att byta till Manfred men det efternamnet var upptaget. Då blev det istället Mashed och det skedde år 1961.

Huset sett från söder. Bild från år 1971.

Manfred slutade med att utföra djurtransporter och köpte sig en lastbil år 1968 och byggde sig då ett garage i anslutning till stallet (Se bilden ovan). Där fanns plats för en lastbil och en personbil.

Han bedrev åkeriverksamhet till år 1980 och då sålde han bilen till sonen Jan-Erik.

Manfred omkom tragiskt i en arbetsplatsolycka år 1980 då han en dag följde med som rådgivare vid en körning som Jan-Erik fått.

Britt fortsatte att studera på Malmö Borgarskola. Hennes första arbete var på Ohlssons Beklädnad som på sin tid var Malmös mest exklusiva herrekliperi. Britt stannade under ett antal år i butiksbranschen och efter att ha bosatt sig i Linderöd arbetade hon inom äldrevården i dryga tjugo år innan hon gick i pension. Britt blev också kyrkvård i Äsphults kyrka.

Gemensamt för alla bröderna är att alla, under längre eller kortare period, ägde var sin lastbil och bedrev åkeriverksamhet. Under en period hade Åke, Alf och Leif ett gemensamt bolag som avslutades år 1994.

Jan-Erik arbetade i många år som bilmekaniker. Han var därefter verkstadschef ett antal år på Bilmo i Dalby innan han övertog sin fars bil och blev åkare år 1980.

Jan-Erik var 11 år när Uppåkra IF bildades och han har sedan dess varit klubben trogen. Till en början som fotbollsspelare med början i pojklag och därefter i A-lag och Oldboys.

År 1957 fick han sitt första styrelseuppdrag som sekreterare. År 1971 blev han ordförande i fotbollssektionen var det till år 1982. År 1971 blev han också ordförande i huvudstyrelsen och det är han fortfarande.

Tillsammans med hustrun Iréne byggde de sig ett hus på Slättvägen år 1965.

Åke arbetade till en början som mekaniker. Senare fick han anställning på Philipssons Maskin AB och där arbetade han bland annat med att demonstrera lantbruksmaskiner. Efter tiden i åkeribolaget tog han anställning på ett däckföretag i Staffanstorp

Alf arbetade till en början på Hjärups gård och kom med tiden till Hedbergs Bil & Traktor där han bland annat arbetade som demonstratör av traktorer. Efter att bolaget med bröderna avslutades startade Alf ett eget bolag, Alf Manshed AB, och det drev han till år 2017 då sonen Peter tog över verksamheten. Tillsammans med hustrun Lena byggde de sig ett hus på Lars väg år 1972.

Leif arbetade till en början som golvläggare. Efter tiden i åkeribolaget började han arbeta i byggbranschen. Tillsammans med hustrun Gun köpte de huset på Lomma vägen 12 år 1975 av Sven Hörman. Han hade använt huset som bostad åt sina anställda.

När Manfred dog år 1980 bodde Maggie kvar i huset i ett antal år. Därefter flyttade Maggie till Pilegården i Staffanstorp och huset såldes.

I hörnet av Gamla Lundavägen startade Karl Perssons år 1932 en handelsträdgård. Sonen Torsten och hans fru Annemarie Persson tog över verksamheten och gav företaget namnet TP-Blomman. Torsten ville utöka verksamheten och köpte Lommavägen 13 för att få en större

areal. Fastigheten användes under period som bostad åt hans anställda. Därefter blev deras son Tomas Persson ny ägare till fastigheten.

Lars Harrysson (1961), universitetslektor, och Beverley Embrey (1959), samordnare av service på Lunds Universitet, köpte huset år 2002. De köpte huset för att barnen skulle få närmre till skolan. Att valet blev just denna fastighet påverkades också av familjens stora intresse för slotracing. Det är en sport där man kör små snabba och spårstyrda bilar på en rundbana om 30 – 50 meter och där det tävlas i VM, EM och i nationella cuper.

Garaget, som Manfred Nilsson en gång byggde för en lastbil och en personbil, hade en yta om 100 m² och eftersom det fanns möjlighet att bygga ut var lokalen väl lämpad för slotracing. Lite överraskade blev de när de tittade in i garaget första gången. Där stod en flygmaskin, Piper Cub, som var under renovering. Tomas Persson som ägde fastigheten hade flygcertifikat.

Lite skämtsamt sade de, att de köpte ett garage och fick en bostad på köpet.

De påbörjade en utbyggnad av garaget så att det fick en yta om 250 m². De byggde också om boningshusets övervåning samt kök och badrum. Allt var klart år 2004 och då startade de också Hjärups Slotracing Center.

Banan var uppskattad och år 2004 arrangerade de VM i Lund. Hela familjen var engagerad på olika sätt men själva arrangemanget genomförde Lars tillsammans med ett par andra klubbar i Sverige. I samband med arrangemanget bildades Svenska slotracingförbundet (sveslot.se). På banan i Hjärup kördes såväl internationella tävlingar som nationella och lokala. År 2009 arrangerades sista tävlingen på den banan som bilden ovan visar. Det var Swedish Masters med över 60 deltagare från hela världen. Efter det såldes banan till en klubb i Köpenhamn där

den fortfarande används. Lars byggde då om så att det blev två mindre bana.

De hade klubbverksamhet en dag i veckan och då var det även öppet för drop-in. Klubben hade även uthyrningar och barnkalas. Detta pågick till år 2012 då de sålde fastigheten.

Nya ägare blev Robert Tornberg (1964) och Nittaya Saelim (1985). Det utbyggda garaget passade väl för att användas till den verksamhet som hans företag Robbans Industrimek AB bedriver.

Referenser:

Hjärupsborna Jan-Erik, Alf, Lena och Leif Manshed samt Bertil Persson.

Lars Harrysson och Beverley Embrey

Robert Tornberg.

Hjärup 20200501

